

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome Tribvnalis Sacramentalis Reverendissimi Patris Petri Marchantii

Zurmöllen, Heinrich

Neuhusii, 1677

Art. 3. De voto in genere

urn:nbn:de:hbz:466:1-9734

per perfectam renuntiationem: Bajulatio crucis per utriusq; hominis mortificationem, sequela Christi per purissimum amorem, ut cum Paulo Religiosus dicere possit: ad Galat. 2. v. 20. *Christo confixus sum cruci, vivo autem jam non ego, vivit vero in me Christus.*

Articulus Tertius.

De Voto in genere.

1. **V**otum est promissio valida facta Deo, dicitq; voluntatem firmam se obligandi; ut autem votum sit validum, & in conscientia obliget, requiruntur quinque conditiones. 1. Ut sit deliberatum: id est ut fiat cum plena animadversione rei quæ agitur, quia votum est lex & servitus voluntaria. 2. Ut sit liberum: id est, non metu vel dolo injusto extortum, & aliunde error vel ignorantia voluntarium non tollat, quia votum metu injurioso extortum est invalidum: metus vero rationaliter incussus, vel ex naturalibus causis ortus, votum non invalidat. Ut cum quis vovet in morbo gravi, naufragio, mortis,

periculo, vota ista valida sunt. 3. Ut fiat cum intentione se obligandi. 4. Ut votum sit de re possibili & Deo grata: nam quando opus malum, vel est materia voti, vel pertinet vel conjungitur executioni operis, sive rei illius quam quis vovet, votum irritum est & nullum: peccatq; mortaliter qui sic vovet. 5. Ut vovens se possit obligare: nam qui alteri perfecte in omnibus, vel saltem quo ad materiam voti subjectus est, vovere non potest. Hinc vota particularia Religiosorum, à superiore irritari possunt, excepto voto ingrediendi Religionem arctiorem, quod ratione perfectionis. Semper est in potestate Religiosi. Sic etiam Maritus potest omnia vota uxoris irritare, quæ ipsi, prolibus, vel rei familiari incommoda videntur. Uxor etiam illa viri vota irritare potest, quæ debito & juri Matrimoniali, grave incommodum præstant.

2. Vota vero omnia tam solemnia quam simplicia, in Conscientia obligant duplici titulo: Nimirum fidelitatis & Religionis. Quia vota essentialiter sunt promissiones,
omnis

omnis autem promissio acceptata, jure fidelitatis promittentem obligat, ergo & vota titulo fidelitatis obligant. Ratio posterioris tituli est, quia omne opus bonum Deo uncupatum, ad ejus cultum & reverentiam, Religionis virtutem induit, sed vota sunt obligationes quædam factæ Deo, ad ejus cultum, ergo titulo Religionis obligant. Qualitas vero obligationis voti interpretanda primum venit, ex intentione voventis, deinde ex materia voti, qui autem remanet dubius de ijs quæ ex parte voventis essentialiter requiruntur ad votum, non obligatur voto, sed ab obligatione ejus, etiam manente dubio, liber est.

3. Obligatio voti cessat quinque fere modis: nimirum: cessatione materiæ, cessatione conditionis aut circumstantiæ, irritatione, commutatione, dispensatione. Cessat vero votum ratione cessationis materiæ, quando materia quæ prius erat legitima, fit postea illegitima, aut definit esse in se, vel si fiat impossibilis, vel majoris boni impeditiva. Secundo cessat votum cessante conditione, quando aliqua in voto conditio

aut circumstantia cessat, aut ita immutatur, ut intentionem voventis omnino alterare censeatur. 3. Cessat votum ratione irrationis quādo invalide factum est. 4. Cessat per commutationem, quando ob habente auctoritatem commutatur, omnis autem qui potest in voto dispensare, potest & illud commutare, sive potestas sit ordinaria, sive delegata: qui autem habet potestatem commutandi, debet illa immutare in æquale vel fere æquale, aut saltem quod adeo notabiliter minus non sit, non tamen requiritur quod causa commutationis tanta sit quanta dispensationis. 5. Cessat votum per dispensationem, quæ est condonatio obligationis totalis voti, facta ab habente potestatem, idq; ratione justa ac rationabili postulante. Potestatem vero habet in ordine ad totam Ecclesiam summus Pontifex respectu omnium votorum. Episcopi respectu suorum subditorum, in omnibus votis summo Pontifici non reservatis. Item prælati majores Religionum respectu suorum Religiosorum. Item: Confessarij mendicantium & qui cum illis parti-

participant, habent potestatem delegatam dispensandi, in omnibus votis in quibus dispensare possunt Episcopi. Justæ vero causæ dispensationis sunt sequentes. 1. Utilitas Ecclesiæ. 2. Honor Dei. 3. Utilitas gravis voventis. 4. Fragilitas ejus admodum periculosa. 5. Levitas ac animi perturbatio in vovendo.

Peccata quæ in votis committuntur.

1. Quicumq; sicte Deo vovet non habens voluntatem votum adimplendi, peccat mortaliter.

2. Quicumque ob malum finem votum Deo emittit, peccat mortaliter.

3. Omne votum de materia mala sive de peccato etiam veniali, est mortale peccatum.

4. Votum de re impossibili, sub ratione impossibilitatis apprehensa est peccatum mortale, quia rem impossibilem Deo promittere est Deum irridere.

5. Omnis transgressio voti ad mortale peccatum obligantis, sive fiat per commissionem sive per omissionem, est peccatum mortale.